

# De Ster.

Maandelijksch Tijdschrift van de  
Heiligen der laatste Dagen.

„En dit Evangelie des koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot eene getuigenis allen volkeren; en dan zal het einde komen.” MATTH. 24: 14.

No. 6.	Abonnementsprijs per jaar:	1e Jaargang
1 NOVEMBER.	Nederland 90 cts., Amerika \$ -,50.	1896.

REDEVOERING door Ouderling B. H. ROBERTS,

(Vervolg van blad. 68).

De positie der Roomsche Katholieke Kerk is, dat van de dagen van Jezus en Zijne Apostelen tot nu toe er eene voortzetting van goddelijke autoriteit is geweest in de lijn van opvolging van die autoriteit, welke Christus aan Petrus had overgedragen, en welke hem kracht gaf, dat, wat hij op aarde zoude binden, in den hemel zoude gebonden zijn, en wat hij op aarde zoude ontbinden, in den hemel ongebonden zoude zijn; dat, ofschoon er tijden van groote goddeloosheid zijn geweest, en hier en daar een bedorven paus, er toch eene voortzetting is geweest van alle noodige leeringen in de Kerk voor de verlossing van het volk. Zij gelooven, dat deze voorwaarden hebben geheerscht van Jezus tot nu — van Petrus tot Paus LEO XIII.

De Protestanten aan de andere zijde beweren, dat, ofschoon de Kerk van Christus opgericht werd, ofschoon Jezus Zijne Kerk organiseerde en aan de menschen Zijne geboden en voorschriften verklaarde, en hun hoop op een eeuwig leven gaf, dat, niettegenstaande dat het Evangelie gedurende de donkere eeuwen door de menschen vervalscht werd, de pausen zeer anti-christelijk werden, zich in den tempel Gods zetten, zich krachten en autoriteit aanmatigden, welke tegen den wil van God en Zijne handelingen met de kinderen der menschen waren, waardoor zij het Evangelie bedierven. Wanneer nu het volk der Mormonen de christenen (om de uitdrukking der Presbyteriaansche Kerk in Utah te gebruiken) „ontkerkt”, zoo ontkerken de Protestanten op hunne beurt hunne Katholieke broeders en indien zij het niet noodig hadden gevonden, op zulke wijze de volgelingen van den bisschop van Rome

te ontkerken, zoo zoude er in het geheel geene verontschuldiging zijn voor het bestaan der protestantsche sekten. Hunne positie is echter deze: dat, terwijl het Evangelie bedorven was en de goddelijke voorschriften er van onder den puin hoop van menschelijke overlevéringén verborgen lagen, en de Katholieke bisschoppen de antichrist of zijne agenten waren geworden. de eenvoudige godsdienst van Jezus Christus gedurende het tijdperk der hervorming in de zestiende eeuw door mannen als LUTHER, ZWINGLI, CAROLSTADT, CALVIJN en KNOX hersteld werd. Maar hunne stelling is zoo week als was om deze redénen, dat, wanneer goddelijke autoriteit verloren was, wanneer het Evangelie van Jezus Christus bedorven was geworden en verloren was gegaan, dat dan de eenige weg onder den hemel, om deze dingen te herstellen, de heropening der hemelen zoude zijn en daardoor eene wederopdraging eener nieuwe bedeeling aan de aarde, de wederverleening van goddelijke autoriteit aan sommigen van de kinderen der menschen door degenen, welke de sleutelen en krachten daarvan in vroegere eeuwen hielden. Dit werd eene absolute noodzakelijkheid, en indien zij toegeven, zooals zij doen, dat het Evangelie van Jezus Christus vervalscht werd en de goddelijke autoriteit verloren ging, zoo moeten zij zelf zien, hoe onlogisch hunne stelling is, wanneer zij ondernemen te zeggen, dat menschen door hunne eigene wijsheid en door hun eigen verstand datgene herstelden, wat zij niet de kracht hadden, te herstellen.

De stelling van de Heiligen der laatste Dagen in deze vraag is deze: Zij gelooven zoo vurig als de Katholieken of Protestanten, dat de godsdienst van Jezus Christus door Hem werd ingesteld; dat Hij aan de Apostelen het bevel gaf, in de geheele wereld te gaan en het Evangelie te verkondigen. Maar zij gelooven ook, gelijk de Protestanten, dat de tijd kwam, wanneer door de verbinding van omstandigheden — door de bittere en onophoudelijke vervolgingen, welke over de eerste christenen zoowel door de Heidenen als door de Joden kwamen, en welke gedurende drie lange eeuwen werden voortgezet, de dienstknechten van God gedood werden en alleen zwakke, vreesachtige mannen overbleven, om de waarheden, welke God geopenbaard had, hoog te houden, en dat deze mannen, toen het Christendom onder de regeering van KONSTANTIJN in gunst kwam, gemakkelijk bewogen werden, heidensche gedachten over God in het Evangelie van Jezus Christus in te voeren en een gedeelte van de heidensche godenleer aan te nemen en daarmede de brokstukken der christelijke waarheid te vermengen, die zij nog bezaten, totdat het klare en eenvoudige Evangelie, zooals het door Jezus en zijne Apostelen aan het volk werd verkondigd, alle gelijkheid aan zijn vroeger wézen verloor. Eene regeering van voorspoed en weelde, welke de vervolgingen op de hielen volgde, deed hen op deze wijze in eene vermenging van waarheid en dwalingen verzinken, en door aanhoudende beproevingen van dezen aard en door de voortdurend toenemende bedorvenheid, werden de mannen, welke autoriteit hadden ont-

vangen, van onder het volk weggenomen, en de wereld werd in duisternis gelaten. Wij gelooven dat. Maar wij gelooven verder, dat in deze bedeeling de God des hemels in vervulling der talrijke voorspellingen der Heilige Schriften, beide het Evangelie in zijne volheid, en ook de kracht en autoriteit, om de verordeningen er van te bedienen, heeft hersteld, en mannen tot getuigen Gods op aarde heeft gemaakt. Deze bedeeling van het Evangelie is de bedeeling van de volheid der tijden, in welke al de vroegere bedelingen vereenigd zullen worden, juist zooals alle stroomen, op directe of indirecte wijze, eene vereeniging in den Oceaan vinden, waarin zij vloeien. Dit is het werk, hetwelk ons opgedragen is. Dit is het werk, hetwelk op ons rust, om het op de aarde op te richten en het zal groeien en toenemen, totdat het de geheele aarde vervult.

Nu wil ik dit werk verdedigen tegen de beschuldiging, dat het bekrompen is en allen, die het aangenomen hebben, dweepers zijn, want wij worden van deze dingen beschuldigd en dit staat ons in den weg, om de wereld te bereiken, ja zelfs onze vrienden die ons omringen. Is dit Evangelie van Jezus Christus, dat wij ontvangen hebben, een dweperige godsdienst? Ik heb het nimmer in dit licht beschouwd. Integendeel, ik heb er meer vrijheid, meer hoop en meer menschlievendheid in gevonden, dan in een van de secten of godsdiensten, die ik het voorrecht had te onderzoeken. Neem als voorbeeld eene verklaring, voorkomende in het boek van Mormon, waarin de profeet ALMA in een van die oogenblikken van verrukking, die hem overviel als gevolg van zijn groot succes in het werk der bediening, uitriep, daar zijn hart vervuld was met een verlangen, om het Evangelie te prediken aan alle volken met de tong van een engel, doch door den geest des Heeren te midden zijner vreugde als bestraft werd, want hij zeide:

„Waarom zoude ik verlangen een engel te zijn, dat ik konde spreken tot alle einden der aarde?

Want ziet, de Heere geeft aan alle natiën personen van hun eigen taal en geslacht, om Zijn woord te leeren; ja, in Zijne wijsheid alles, wat Hij noodig acht, dat zij zouden hebben; daarom zien wij, dat des Heeren raad wijsheid is, volgens hetgene, wat recht en waarachtig is.”

Ik mag alles, wat door christen-priesters geschreven is, hoe breed of vrijzinnig ook, in beschouwing hiermede vergelijken, nochtans staat hunne liberaliteit niet gelijk met deze eenvoudige plaats in het boek van Mormon. Nu versta ik, waarom onder de groote massa van Gods kinderen in Azië een CONFUCIUS opstond, om hen te onderwijzen, was het dan geen godsdienst, dan toch eene filosofie, die de plaats van een godsdienst kan innemen, daar het dezelfde zedekundige beginselen bevat. Nu kan ik verstaan, waarom onder de Indische volkeren een Budha opstond, om hen te onderwijzen in de godsdienstige voorschriften, welke al bevatten zij niet de volheid der waarheid, toch voldoende waren, om hen uit de middernachtelijke duisternis over te brengen in de schemering der waarheid. Nu kan ik verstaan, waarom onder de Arabieren, Abrahams afstammelingen, een Mahomed

opstond, om het volk af te brengen van het aanbidden der afgoden van hout of steen en hunne gedachten op grooter hoogte te richten en hun beter de Godheid en Zijne eigenschappen te doen begrijpen. En zoo kan ik verstaan, waarom onder de volkeren van Europa een Luther, Wesley, Calvijn, Knox en al de hervormers, die tot het licht voortgeschreden zijn, opstonden. Ik kan zien, dat God met al zijne kinderen genadig gehandeld heeft, door hen te leiden en dat gedeelte der waarheid te geven, dat zij konden ontvangen en niet zouden verwerpen. Ik zeg: hier is breedte, hier is vrijzinnigheid en Gods wijsheid in opgesloten en Gods vaderschap in de wijze manier, waarop Hij voor Zijne kinderen zorg draagt. Zeg mij, waar is iets eng of bekrompen hierin? Wederom: Ik lees in Gods openbaringen aangaande volkeren en geslachten, die op aarde geleefd hebben, toen er noch Evangelie, noch goddelijke autoriteit om hetzelfde te bedienen was en ik heb geleerd, dat, waar geen wet gegeven is, daar zal het volk zonder wet geoordeeld worden, overeenkomstig Gods genade en ontferming.

Ons koor zingt somtijds:

„Zoek geen vrucht, waar niet geplant is,  
Noch den dag waar nacht regeert.”

Wij gelooven niet, dat menschen door het Evangelie van Jezus Christus zullen geoordeeld worden, alvorens zij onder Zijne voorschriften en geboden geleefd hebben. Maar breder wordt ons gezicht hierin, als wij het onderwerp nader beschouwen. Als de godsdienst van de Heiligen der laatste Dagen een enge, bekrompen en dweperige godsdienst is, zooals geloofd wordt, hoe is het dan, dat er geleerd wordt, dat de heidenen deel zullen hebben in de eerste opstanding. Als het een enge en dweperige godsdienst is, veronderstellende, dat allen, die hare leeringen niet aannemen, tot eindelooze ellende verwezen worden, wat is dan de beteekenis der tempels, opgericht in den naam van den allerhoogsten God? Wat beteekent het werk in dezè heilige gebouwen voor levenden en dooden verricht? Wat beteekent de samenbinding van de geslachten der menschen in de familievereëning? Wel, het beteekent, dat de Heiligen een dieper begrip hebben van het woord „het eeuwig Evangelie” dan de wereld dit verstaat. Het beteekent, dat het Evangelie van Jezus Christus eeuwig is, zooals Hij Zelf en dat het ter zijde van Gods kinderen gaat, dat Zijne voorschriften en verordeningen door Gods wijsheid voor altijd van nut voor Zijne kinderen zijn en dat de daden der menschen in dezen tijdelijken staat niet gevolgd worden door eeuwige, nimmer eindigende ellende en wee, maar als Gods zonen en dochters met verslagen geesten en gebroken harten hunne hand tot God hun Vader uitsteken, zij altijd Zijne hand tot hen uitgestrekt zullen vinden en God alleen wachtende was, totdat het hart verbroken en de geest verslagen was en het eeuwig Evangelie gehoorzaamd kon worden, om hen aan te grijpen en uit de duisternis tot het licht te leiden.

Dat is, wat het Mormonisme leert; is er iets eng of bekrom-

pen in zulk een godsdienst? Ik bemerkte in eene der verklaringen van den raad der geestelijken te Spanish Fork, gehouden, dat zij vasthouden — ik spreek hierover, omdat zij hunne stelling trachten te rechtvaardigen door naar eene aanhaling in een mijner geschriften te verwijzen, dat allen die den persoon en de zending van JOSEPH SMITH niet willen aannemen, ketters zijn en zonen der verdoemenis worden. Het is bijna niet noodig voor mij, om in deze vergadering te zeggen, dat het Mormonisme geene leerstelling als deze leert. Ik ben verzekerd, dit nooit gedaan te hebben. Integendeel ben ik eer van gedachten, dat geen mensch een zoon der verdoemenis worden kan, voordat hij eerst het Evangelie van Jezus Christus ontvangen heeft, voordat hij eerst deel heeft aan Gods autoriteit in het heilig priesterschap en hij gekomen is tot het licht en in het bezit van deze is en hier tegen zondigt door een verrader tegenover God te worden en de verzoening van den Heere Jezus Christus verloochent en daardoor geheel en al van het Evangelie afvalt. Ik ben van gedachten, dat niemand aan dezelfde verdoemenis als Satan kan onderworpen worden, tenzij hij dezelfde zonde als deze verricht; dan, en dan alleen kan dezelfde straf op hem komen en dit kan niet, alvorens hij eerst het goede Woord Gods genoten heeft en eveneens van Zijne macht. Daarom, onze vrienden zijn verkeerd, als zij zeggen, dat wij leeren, dat allen, die de getuigenis van JOSEPH SMITH en het werk tot welks oprichting hij een instrument was, verwerpen, zonen der verdoemenis worden.

Maar ik ben hier niet, om zachte dingen te spreken tot behagen onzer vrienden en wil hun vrij uit zeggen, dat door het verwerpen dezer boodschap, door het sluiten hunner harten er voor, zij onder groote verdoemenis zullen komen, omdat zij zich van het licht afwenden, zooals in de dagen van onzen Zaligmaker. Onze godsdienst leert, dat in de groote toekomst de menschheid uit den dood zal opstaan en geoordeeld zal worden met die rechtvaardigheid en genade, die in God den Vader woont; dat aan ieder zoon en dochter Gods die graad van glorie en verhooging geschonken zal worden, als zij zich door hun geloof, ootmoed en waarheid hebben waardig gemaakt en welke hunne ontwikkeling kan begrijpen en genieten, en zooals de sterren des hemels van elkaar verschillen in rang en heerlijkheid, alzo zal ook in de toekomstige wereld de rang van verhooging, grootheid, ontwikkeling, vooruitgang, belooning en zegening verschillen. Als er eenige blaam of smet van dweepzucht, onrechtvaardigheid of bekrompenheid met deze stellingen in verbinding staat, dan kan ik niet begrijpen, waar die in voorkomt. Maar laat ik den godsdienst en de leeringen der Protestanten en Katholieken onderzoeken en hun vragen, wat zal er van hen worden, die niet tot den christelijken godsdienst zijn overgekomen? Na negentien eeuwen goede gelegenheid gehad te hebben, eene kennis van het Evangelie van Jezus Christus over de wereld te verspreiden, hebt gij nog niet eens bereikt, zelfs niet tot in dit jaar 1896, het vierde gedeelte van de inwoners dezer aarde. Wat met die millioenen buiten den

schoot uwer kerken? En wat met allen, die omgekomen zijn, zonder Evangelie gedurende al die eeuwen der christelijke tijdrekening? Wat met al die ongetelde millioenen inwoners van Amerika, die als de bladeren der boomen in de bosschen gevallen zijn in stilheid, onbekend bij u, niet bereikt door uwe zendingen? Is er iets in uw onderricht, is er iets in uwe opvatting van het plan der zaligheid, dat tot deze ongetelde millioenen van Gods kinderen de hand tot redding reikt? Wat is uw antwoord? Kom, waar is op deze vraag van bekrompen en dweperig zijn uw breedte? Neen! wij kunnen u vragen, wat is uw onderwijs en leer met betrekking tot de onschuldige jeugd, die bij millioenen sterft, zonder uw sacrament van doop? Spreekt gij op eenig punt van dweepzucht en bekrompenheid, als gij over andere godsdiensten spreekt? Ik bespreek deze onderwerpen niet met eenig gevoel van toorn of misnoegen, maar ik wenschte, dat onze vrienden buiten ons geloof konden verstaan de glorie, de hoogte, de diepte en de grootheid van het Evangelie van Jezus Christus, zooals het geopenbaard is door den profeet JOZEF SMITH. Ik wenschte, dat zij konden begrijpen, wat de toekomst der menschen is, zooals het Evangelie dit leert. Het schijnt mij toe, dat dan de vinger op de lippen geplaatst zou zijn van hen, die de leeringen van den Heere Jezus Christus, zooals de Heiligen der laatste Dagen die gelooven, als een enge en bekrompen godsdienst bestempelen. Maar mijne broeders en zusters, laat mij u dit zeggen: Als onze vrienden tot het besluit komen, dat zij ons niet als christenen kunnen erkennen, als wij niet tot hen zeggen, dat zij de volheid van het Evangelie hebben en goddelijke autoriteit om het te verkondigen en de verordeningen er van te bedienen, als wij onderling elkaar in dezen weg moeten „ontkerken” laten wij dit dan ten minste doen in christelijke liefde van onze zijde en niet met eenige boosheid tegenover iemand. En als wij elkaar niet tegemoet kunnen komen, en strikt logisch kunnen wij het niet — dan zouden wij mogelijk verder gaan door iets toe te geven in dezen weg — wij erkennen, dat zij vele kostbare waarheden in hun geloof en leer hebben. Toen het Evangelie en de goddelijke autoriteit van de aarde was weggenomen, was God barmhartig genoeg, in de wereld het geschreven Woord achter te laten, hetwelk, al is het dan in brokstukken, kostbare waarheden bevat, en voor zooverre de christelijke secten deze waarheden hebben aangenomen — maar ook, voor zooverre de zoogenaamde heidensche godsdiensten deze zelfde waarheden omhelzen — voor zooveel hebben zij iets goeds. Gij weet, dat na zonsondergang er eene schemering in de lucht achter blijft, en nadat deze in eene zee van glans verzinkt en de duistere mantel van den nacht het luchtruim bedekt, God toestaat, dat de sterren schijnen, opdat de volkomen duisternis verbroken wordt en de mensch met eenige zekerheid kan gaan. Zoo was het, toen het Evangelie van Jezus Christus van de aarde weg was genomen; eenige onderdeelen waren achter gelaten, om iets van zijnen glans, van zijne waarheid en van onzen Vader, Zijne

vriendschap en liefde weêr te geven, opdat de inwoners der aarde niet in volkomen duisternis zouden zijn. Sommige groote geesten heeft hij eveneens in Zijne voorzienigheid doen opstaan, om deze groote gedeelten der christelijke waarheid te bemachtigen, die het volk als lichttorens voor te houden, opdat zij gedeeltelijk in den weg zouden wandelen, totdat de zon in de volheid van het eeuwig Evangelie wederom zijn gouden glans over de aarde zou verspreiden. Hij deed dit voor de kinderen der menschen en onze christelijke vrienden, die deze waarheden aangenomen en in hunne harten bewaard hebben, moeten geluk gewenscht worden en voor hunne getrouwheid aan deze gedeelten der waarheid is onze bewondering groot. Maar ik was begonnen op te merken, dat, als wij niet strikt logisch onze christelijke vrienden kunnen erkennen, als de waarheid in hare volheid te bezitten, laat ons dan niet vergeten, dat wij toch iets doen kunnen. Wij kunnen elkaar erkennen als medeburgers van hetzelfde land, als kinderen van denzelfden God, als erfgenamen der zaligheid, en allen recht hebbende op dezelfde burgerlijke rechten en vrijheden. Wij kunnen allen vriendelijke bureu en goede burgers zijn. En als wij niet in leerstellige punten gelijk zien, dan kunnen wij toch vereenigd zijn, om een hoog standpunt van zedelijkheid in de maatschappij in te nemen en elkaar beschermen in het genieten van dezelfde rechten en vrijheden als burgers van hetzelfde land. Daar Utah nu geheel bekleed is met de kleeding harer majesteit, zoo hoop ik het te zien als een modelstaat in de vereenigde Amerikaansche staten, aan al het volk handhavende en beschermende, hoe onderscheiden in geloof en verschillend van gedachten, de vrijheden en voorrechten behoorende aan Amerikaansche burgers. Hier in dit land hoop ik den droom van een onzer vroegere dichters vervuld te zien, die in een zijner verzen zegt:

„Komt, gij Christenen en Heid'nen,  
Roomsch, Budhist en Protestant,  
Dienaren van God of afgod,  
Viert 't feest der vrijheid in dit land.

Komt gij allen, die nog twijfelt,  
Mahomedaan en Jood komt nu,  
Al uw boeien zullen breken,  
't Vrijheidsvaandel waait voor u.”

Ik hoop, zeg ik, dat deze geest in de harten van het volk van dezen staat zal heerschen. Ik hoop, het tijdstip te zien, dat alle vrees geweken zal ziju uit de harten van de Heiligen der laatste Dagen, dat zij niet achtergesteld worden in hunne rechten en vrijheden als Amerikaansche burgers. Het Evangelie van Jezus Christus, begonnen zijnde, ons vrijheid te brengen, zal niet eindigen met slavernij, en de Heiligen der laatste Dagen kunnen het als geschonken beschouwen en zij moeten nimmer eenigen twijfel in hunne harten toelaten omtrent de zekerheid hunner vrijheid. God heeft voorgenomen, dat Zijn volk vrij zou zijn en het Evangelie brengt den geest der vrijheid tot het volk.

Het brengt niet alleen den geest van vrijheid en de liefde er voor in uwe harten, maar het breidt het verstand uit, vergroot de kennis, veredelt de gedachten en maakt allen, die het ontvangen, gewillig, zoodat de rechten, die zij voor zichzelf vragen, met

gelijke mildheid aan anderen zullen toegestaan worden. Dit is de geest van het Evangelie.

Mijne vrienden en broederen, dit zijn de laatste tijden; wij leven in de bedeeeling van de volheid der tijden. Toen Paulus bedroefd van gemeente tot gemeente ging, de opzieners derzelve vermanende, vlijtig, ten allen tijde dag en nacht te arbeiden, was hij overschaduwd met het groote verdriet, dat al zijn werk in verwarring zou eindigen, dat het zwarte kleed der duisternis de wereld zou bedekken en er menschen zouden opstaan, die discipelen achter zich zouden wegvoeren en de waarheid, die hij aan de kerk geschonken had, zouden verdraaien. Maar toch arbeidde hij met volharding en somtijds heb ik mij verwonderd, hoe het was, dat hij niet ter nederzank onder de vreeselijke zekerheid, dat de Kerk van Christus vernietigd zou worden en in de tempels van God eene macht zoude zitten, die zichzelf zou verhoogen boven alles, wat God genaamd wordt en heerschappij over Gods erfenis zou voeren. Ik heb mij verwonderd, zeg ik, dat hij niet bezweek onder deze vreeselijke voorafgaande waarschuwing, die hem in al zijn arbeid scheen te achtervolgen. Maar wij leven niet in zulk een tijd. Wij leven in de laatste tijden, en hebben het zekere Woord Gods ontvangen, dat het Aronische Priesterschap niet van de aarde zal worden weggenomen, totdat de zonen van Levi eene offerande in rechtvaardigheid tot den Heere zullen offeren, en het Melchizedeksch Priesterschap zal niet meer van de aarde weggenomen worden, zooals in de dagen van Mozes. De Heere heeft Zijne dienstknechten gekozen. Hij kent hunne geesten en hunne getrouwheid en er is geen tijd, dat deze mannen wederom het Evangelie van Jezus Christus zullen verdraaien, noch het heilig priesterschap dat hun gegeven is, zoo misbruiken zullen, dat zij onrechtvaardige heerschappij over hunne mededienstknechten zullen voeren. Dat zal niet gedaan worden, noch zal de Kerk vernietigd worden, noch duisternis wederom de aarde bedekken.

Ik vereenig mij met mijn jongen broeder in het geven van getuigenis van dit groote werk en den geest en macht er van. Dit is een dag van blijdschap onder de Heiligen der laatste Dagen, als zij slechts door geloof de mist van duisternis, waar de overste van de machten der lucht hen mede wil omringen, willen verdrijven en vasthouden aan de waarheid, zooals God die geopenbaard heeft. Ik zeg u, de zon van blijdschap en vrede zal in uwe harten verrijzen en gij zult weten, dat God leeft en dat dit werk, dat Hij op aarde heeft opgericht, de waarheid is. Moge God u zegenen. Amen.

---

NOTITIE VAN CONFERENTIE. De halfjaarlijksche conferentie der Nederlandsche zending zal op den 29sten Nov. te Amsterdam 35 Wittenkade, worden gehouden. Vergaderingen worden gehouden om 10 uur 's voormiddags en 2 en 6 uur 's namiddags.

---

# De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

GEO. S. SPENCER, 120 IZAAK Hubertstraat, Rotterdam.

## De Godheid.

„Wij gelooven in God den eeuwigen Vader, in Jezus Christus Zijnen Zoon en in den Heiligen Geest.” Het is noodig, tot een levend en waarachtig geloof in God, dat men eene zekere vastheid heeft aangaande Zijne hoedanigheid en persoonlijkheid; zoolang onzekerheid bestaat in het verstand omtrent dit, kan er geen vastheid zijn, want die tot God komt, moet gelooven dat Hij is, en dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen en waarachtigen God en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt, zoodat, indien het geloof eenmaal kennis wordt, het voorwerp van het geloof moet bestaan, anders is het onmogelijk, dat het geloof ooit kennis wordt, zoodat, die in God gelooft, in Hem moet gelooven, gelijk Hij is, opdat zijn geloof niet bedrogen uitkome.

Toen de profeet JOSEPH SMITH, zeventig jaren geleden, verklaarde met de stem van inspiratie en wetenschap, dat God zich in deze dagen geopenbaard en eene nieuwe bedeeling van profetie en openbaring-aan Zijne kinderen had toevertrouwd; dat Hij als persoonlijkheid gelijk was aan den mensch, was dit eene vreemde leer onder de menschen, want niettegenstaande de duidelijke verklaring in Gen. 1: „En God schiep den mensch naar Zijn beeld, naar het beeld van God schiep Hij hem”, en dat al de oude profeten, die met God wandelden en spraken, van Adam af tot Mozes toe dezelfde getuigenis hebben gegeven, en de vaste verzekering van Gods Woord, dat Hij onveranderlijk is, waren er vele verschillende ongerijmde ideën ontstaan, waardoor deze waarheid onder de menschen verloren was gegaan. Openbaring was opgehouden. „De getuigenis van Christus is de geest der profetie”, maar er was geene profetie meer, omdat de getuigenis van Christus en God er niet meer was. „Waar geene profetie is, wordt het volk losbandig”. Spr. 29:18 en in waarheid bedekte „duisternis het aardrijk en diepe donkerheid de volken”. Sedert vele jaren was er niemand geweest, die kon opstaan en zeggen, aldus zegt de Heere! Maar God had een profeet in deze bedeeling nauwelijks gezonden of ziedaar dezelfde getuigenis. De eenige waarachtige getuigenis werd wederom onder de menschen gehoord in volkomen overeenstemming met alle getuigenissen der profeten van het begin der schepping af. De profeet leerde:

„Er zijn twee wezens, die de allerhoogste besturende macht over alle dingen vormen, door welke alle dingen werden geschapen en gemaakt, die gemaakt en geschapen zijn . . . . . Deze zijn de Vader en de Zoon. — De Vader is een geestelijk wezen, vol heerlijkheid en macht en bezit alle volkomenheid en volheid; de Zoon, die in den schoot

des Vaders was, is een lichamelijk wezen, gemaakt of geformeerd gelijk aan dat van den mensch, zijnde in de gedaante en gelijkheid van den mensch, of liever, de mensch werd geformeerd naar Zijn beeld en naar Zijn vorm; Hij is dan ook het uitgedrukte beeld en afschijnsel van de persoonlijkheid des Vaders, door Hem gegenereerd en gesteld van voor de grondlegging der wereld tot een zoenoffer voor de zonden van allen, die in Zijnen naam zonden gelooven”.

Nadat Jezus Zijne groote zending had volbracht en met Zijn lichaam zonder bloed doch verkwikt door den Geest ten hemel was gevaren, gingen Zijne discipelen voort, om Zijn woord aan de wereld te verkondigen. Het was bij zulk eene gelegenheid, dat Stephanus, door wreede handen gegrepen en gesteenigd, zijne laatste getuigenis gaf en opziende naar den hemel, zeide: „Zie, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des menschen, staande ter rechterhand Gods” en Paulus leert ons, dat Jezus het afschijnsel van de heerlijkheid en het uitgedrukte beeld der zelfstandigheid van God Zijnen Vader is, zoodat ook de Vader eene zelfstandigheid is in de volmaakte gedaante van den Zoon, Hebr. 1:3; de Zoon, „zijnde in de gestaltenis van God” Filip. 2:6. Wanneer wij ons aan deze waarheid vasthouden, komen wij tot de ontdekking, dat God de Vader en God de Zoon twee wezens zijn afzonderlijk van elkander; niet twee in één. Dit getuigde Stephanus. En Jezus getuigde zelf, dat Hij van den Vader was uitgegaan en in de wereld gekomen, d. w. z., dat de Vader in den hemel was, terwijl Jezus zich op de aarde bevond; „Wederom verlaat ik de wereld en ga henen tot den Vader.” Deze waarheid is zeer duidelijk bewezen bij den doop van den Heiland: „En Jezus gedoopt zijnde, is terstond opgeklimmen uit het water; en zie, de hemelen werden hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen gelijk eene duive, en op hem komen. En zie, eene stem uit den hemel, zeggende: „Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in denwelken Ik Mijn welbehagen heb.” (Matth. 3:16—17.)

De Heilige Geest heeft geen lichaam van vleesch en been, maar is eene geestelijke persoonlijkheid. Hij geeft getuigenis van den Vader en den Zoon, en is het leven gevend element in de natuur, het werktuig van Gods macht, waardoor alle dingen bestuurd worden. De éénheid van den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest, bestaat in gelijkheid van bedoeling en handeling en werd door den Heere verklaard in Zijn plechtig gebed aan den Vader, toen Hij verraden zoude worden. Hij vroeg „opdat zij allen één zijn, gelijkertwijls Gij Vader in Mij, en Ik in U, dat ook zij in ons één zijn, gelijk wij één zijn. (Joh. 17); dat is, dat, hoewel ieder zijne afzonderlijke persoonlijkheid houdende, zij één in bedoeling en handeling mochten zijn, gelijk de Vader en de Zoon één zijn. Verder leerde de profeet:

„En Jezus, den ééniggeborene van den Vader, vol van genade en waarheid, na overwonnen te hebben, ontving eene volkomenheid van de heerlijkheid des Vaders, zijnde van denzelfden wil met den Vader, welke wil is de Heilige Geest, die getuigenis geeft van den Vader en den Zoon en deze drie zijn één; d. w. z. deze drie vormen de allerhoogste besturende macht over alle dingen — de *Godheid*, waardoor alle dingen werden gemaakt en geschapen, die gemaakt en geschapen zijn; en deze drie zijn één; de Vader en de Zoon hebbende denzelfden wil, dezelfde wijsheid, heerlijkheid,

macht en volheid — boven alles, in alles en door alles. De volheid van wil, heerlijkheid en macht, dat is, de Geest, heerlijkheid en macht des Vaders, zijnde vertegenwoordigd in den Zoon, die bezit alle kennis en heerlijkheid en hetzelfde koninkrijk, dewelke is gezeten aan de rechterhand des Almachtigen en is het afschijnsel en uitgedrukte beeld van den Vader.”

De weg is geopend, waardoor alle menschen tot eene kennis Gods kunnen komen, doch „niemand komt tot den Vader dan door den Zoon”. Die des Zoons wil willen doen, zullen niet ledig, noch onvruchtbaar zijn in de kennis Gods en zullen Hem aanbidden in geest en in waarheid. „Verdrukking en benauwdheid over alle ziel des menschen, die het kwade werkt, maar heerlijkheid, eer en vrede, die het goede werkt, want er is geen aanneming des persoons bij God.”

De toestand van den wijngaard in België is zeer bemoedigend. Voornamelijk in de streken van Luik, waar, zooals onze lezers zeker zullen vernomen hebben uit vorige nummers der *Ster*, de arbeid der zendelingen rijke vruchten heeft voortgebracht, werd dit bij een bezoek van president SPENCER opmerkelijk. Op den 27 Sept., in eene vergadering gehouden te Oegree, waarop ongeveer een veertigtal broeders, zusters en onderzoekers aanwezig waren, werd de vertakking Oegree georganiseerd en hadden de Heiligen in deze plaats en omstreken het voorrecht, voor de eerste maal de hand op te heffen, tot erkenning en ondersteuning van de autoriteiten en knechten Gods op aarde.

Br. EMILLE CAMUS werd tot het ouderlingschap verordineerd en als president van deze vertakking. Br. VICTOR PIROTTE werd eveneens tot het Ouderlingschap verordineerd en gesteld tot eersten raadgever van president CAMUS. Het kiezen van eenen tweeden raadgever werd tot eene volgende gelegenheid verdaagd. Dit was eene schoone gelegenheid voor de nieuwe vertakking, om een dieperen blik te slaan in de wondervolle organisatie van het rijk Gods, en de Heiligen verblijdden zich zeer over de woorden van de verschillende sprekers en hetgeen gedaan werd. Mogen zij allen opwassen in genade en hun licht zoo laten schijnen, dat nog vele oprechte zielen mededeelgenooten worden van den vrede en de getuigenis, die een iegelijk gewordt door gehoorzaamheid aan het Evangelie van den Zoon Gods.

Den volgenden dag spraken de zendelingen RIPPLINGER en PIEPER tweemaal tot drie à vierhonderd vrienden. Daar dit bij de begraving was van iemand, die vóór zijne laatste krankheid onderzoekend was geweest, hadden de broeders eene schoone gelegenheid, om de heerlijke waarheden van het verlossingsplan te verklaren.

### **Genezing door 't Geloof.**

Sommige wetenschappelijke mannen hebben den laatsten tijd veel aandacht gewijd aan den invloed van het gemoed over het lichaam, als geopenbaard in genezingen, welke men noemt *mind-cures* of genezingen door 't geloof; niette-

genstaande het ongeloof, 't welk wetenschappelijke mannen koesteren in betrekking tot deze uitwerkselen, zijn er sommigen hunner die erkennen, dat het gemoed een grooten invloed heeft over het lichaam; want, zeggen ze, zweren in melancholische menschen willen niet genezen, en in gevallen van longziekte in onmachtigen en idioten is er zoo weinig verzettende kracht, dat twee derden hunner aan de tering overlijden.

Sir SAMUEL BAKER bemerkte, dat in zekere streken van Afrika droefheid of honger bijna zonder uitzondering gevolgd werd door koorts. Een schrijver en geneeskundige zegt, dat hij gedurende zijne waarnemingen in Mexico ondervond, dat een aanzienlijk getal chronische kranken hunne krankheid toeschreven aan drift, en een toornige opgewondenheid in dat land gewoonlijk een hevige ongesteldheid na zich sleepte. Het wordt toegestemd, dat de dood in vele gevallen komt, niet zoozeer wegens eene bepaalde ziekte, maar omdat de wil en de krachten der zenuwen, die zich daartegen verzetten, verminderd zijn. Een opgeruimd en blij gemoed zoowel als een gezond verstand zijn hoofdzaken in het afweren en genezen van ziekte. Vele doctoren waardeeren de noodzakelijkheid van een gunstigen gemoedstoestand in den zieke. Zij spannen zich in, om hoop in den patient te verwekken.

De bovenstaande aanhalingen zijn gedaan, om te bewijzen de nauwe verbinding, welke bestaat tusschen het gemoed en het lichaam en hoe dit eerste invloed uitoefent op den toestand van het laatste.

Degenen, die veel gelegenheid hebben gehad, gelijk met vele onzer ouderlingen het geval is, om de zieken te zalven, moeten ten volste bewust zijn van de uitwerkselen, die de wil en het vast vertrouwen der zieken op hun eigen gezondheid hobben. Dit is *werkelijk* geloof.

Hoe dikwijls is het niet geschied, dat de zieken door de zalving van de ouderlingen, door geloof in hen en de beloften des Heeren, genezen zijn!

De aanmoedigende en troostvolle woorden der ouderlingen en de beloften, die zij geleid worden te maken, strekken tot de versterking der zieken, in hunne macht om ziekte te wederstaan en te overkomen. Men kan de oplegging der handen en het geloovig gebed bespotten, maar getrouwe Heiligen der laatste Dagen weten, dat de gave van genezing in de Kerk van Jezus Christus is, en dat de beloften door den Heere gemaakt, aangaande het bedienen dezer verordening, die in de Kerk gesteld is voor dit doel, worden vervuld. Hoe meer de gave van genezing beoefend wordt, hoe grooter hare kracht. Hoe meer de Heiligen der laatste Dagen zich op deze verordening verlaten, om daardoor verlichting te zoeken, des te grooter worden de weldaden en menigvuldiger de genezingen; en wanneer de bediening door de ouderlingen op de geordende wijze geschiedt, indien de zieke niet bestemd is tot den dood (want de dood is besloten over allen) is er geene krankheid waaraan het menschdom lijdt, die niet kan genezen worden door 't geloof. Vele wonderen zijn gewrocht en ze zijn geen zeldzame

gebeurtenissen in de Kerk, waar de Heiligen zich verlaten op de beloften des Heeren. Velc buitengewone gebeurtenissen van dezen aard zijn in de ervaringen van de Heiligen der laatste Dagen te vinden en inzonderheid bij die ouderlingen, die veel in den wijngaard des Heeren gearbeid hebben.

Waar kinderen de belangrijkheid van dit beginsel wordt geleerd, zoeken zij van natuur, wanneer iets hen hindert, verzachting door het opleggen der handen en wanneer hen de handen opgelegd zijn, worden zij in de meeste gevallen genezen. Geloof is gelijk aan elk ander beginsel; het kan worden opgekweekt en eene sterke macht worden in den man of vrouw, die het bezit.

*Juvenile Instructor.*

### **Eene Pionier heengegaan.**

Op den 7 Augustus werd op het klein en vreedzaam kerkhof te Pleasant Grove Utah het overschot van eene achtingswaardige en beminde vrouw ter aarde besteld, wier leven een opmerkenswaardig tijdperk in de geschiedenis der wereld vertegenwoordigt, en wier persoonlijke ondervindingen in de meeste gevallen van den droevigsten aard zijn geweest. Het volk van Utah stelt veel belang in haar levensloop door het feit, dat zij met Utah van het begin der nederzetting aldaar en ook vóór dien tijd met het volk, hetwelk de pioniers voortbracht, was verbonden. Voor omtrent drie en zestig jaren is haar lot met dat van het Mormoonsche volk verbonden geweest; zij is eene werkzame deelneemster geweest aan de beproevingen en moeilijkheden door welke dit volk gedurende het donkerste tijdperk zijner geschiedenis gedwongen was te gaan; zij was zelf eene der pioniers van 1847 in Utah. In alle tooneelen, door welke zij gegaan is, werd bij deze ootmoedige, bescheidene, verstandige en godvruchtige vrouw de kracht openbaar, welke Mormonisme genoemd wordt — namelijk het Evangelie van Jezus Christus. De eerwaardige moeder in Israël, wier lichaam gisteren naar het graf werd gebracht, was Zuster MARGARETH M. FOUTZ, vijf en negentig jaren oud.

Zuster FOUTZ werd geboren in 1801 en haar leven maakt een deel uit van de gebeurtenissen van de meest verlichte eeuw, welke de wereld heeft gekend. Vanaf 1834 was haar lot met dat van de Heiligen verbonden, dikwijls in de gevaarlijkste oogenblikken. Zij was bij hen in Missouri, Illinois, en kwam met de afdeelingen, welke direct op de pioniers volgden, in 1847 naar het Salt Lake dal en zij is sedert dien tijd in Utah gebleven. Gedurende een getal jaren heeft zij zich aan het hoofd van vijf levende geslachten bevonden en op den tijd van haar verscheiden had zij 217 directe nakomelingen.

Eene der droevigste ondervindingen, ofschoon zij door vele van eenen zeer beproevenden aard is gegaan, was die van Haun's Molen Missouri, in October 1838. Dit was een der bloedbaden voor de Heiligen der laatste Dagen door onverdraagzame dweepers

aangericht, in welke een soldaat uit de omwenteling van 1776—83 THOMAS Mc. BRIDE met een zeis in stukken werd gehakt; in welke twee jongens van 9 en 10 jaren oud als slachtoffers vielen, en waar naamlooze afschuwelijkheden door de woestelingen werden begaan. Hier volgt hetgeen Zuster FOUTZ over deze gebeurtenis zegt:

„Wij vluchtten zonder iets te nemen, om ons te dekken en indien wij voor het scalpeermes van den Indiaan gevlucht waren, zouden wij geene grootere haast gemaakt hebben. En daar wij van huis tot huis liepen en ons zoo vergaderden, telden wij eindelijk veertig of vijftig vrouwen en kinderen. Wij liepen omtrent drie mijlen in de bosschen en daar schoolden wij samen, de weinige dekens en doeken, welke wij toevallig bij ons hadden, op den grond spreidende voor de kinderen en daar bleven wij tot 2 uur van den volgenden morgen, voordat wij iets aangaande de uitkomst betreffende de beschieting van den molen vernamen. Wie kan zich onze gevoels gedurende deze verschrikkelijke verwachting indenken? En toen het nieuws kwam, ach! welk vreeselijk nieuws! Vaders, broeders en zonen onmenschelijk geslacht. Wij sloegen nu den weg naar huis in, maar helaas, welk een huis! Wie konden wij daar vinden? En nu, onze gedachten vol van de vreeselijkste voorstellingen, gingen wij die lange treurige drie mijlen terug. Terwijl wij terugkeerden, zag ik broeder MEIJERS, door wiens lichaam geschoten was. In dezen verschrikkelijken toestand kroop hij omtrent twee mijlen ver op handen en knieën naar zijn huis. Nadat ik met mijne kinderen in mijn huis was aangekomen, maakte ik snel een vuur aan, om hen te verwarmen en daarna ging ik naar den molen omtrent een mijl verder, Mijne kinderen wilden niet thuis blijven zeggende: „Indien vader en moeder gedood zullen worden, wenschen wij bij hen te zijn.” Het was omtrent 7 uur 's morgens, toen ik in den molen aankwam. In het eerste huis waarin ik kwam, lagen drie lijken. Een, Broeder Mc. BRIDE, was vreeselijk om aan te zien, daar hij met een zeis gesneden, gehakt en verschrikkelijk verminkt was. Ik haastte mij, verder naar mijn man te zoeken en vond hem in een oud huis met een weinig puin bedekt; men had hem in het dijbeen geschoten. Ik verleende hem al de hulp, die ik in staat was hem te geven, maar het was avond geworden, eer ik hem thuis kon krijgen. Ik zag dertien andere dooden en was getuige van het begin der begrafenis, welke daarin bestond, dat zij in een ouden drogen put werden geworpen. O, welk eene verandering had één korte dag te weeg gebracht! Hier waren mijne vrienden dood of stervende; één in het bijzonder verzocht mij, hem verzachting te verschaffen, door een hamer te nemen en zijn dood te verhaasten, zoo groot was zijn pijn, en wij wisten niet, wanneer onze vijanden terug zouden komen. Dit alles geschiedde niet, omdat wij eenige wet hadden overtreden — integendeel, het is een gedeelte van onzen godsdienst, de wetten des lands te onderhouden. 's Avonds kreeg broeder EVANS een wagen en bracht mijn man daarmede naar zijn huis, droeg hem naar binnen en legde hem op het bed.

Ik had hem alleen te verplegen zonder dokter of iemand, die mij kon zeggen, wat ik te doen had. Zes dagen later trok ik met behulp van mijn man den kogel uit, welke diep in het dikke gedeelte van het dijbeen zat, en zoo plat als een mes was geworden. Gedurende de eerste tien dagen kwamen elken dag woeste benden, met zwart gemaakte gezichten, vloekende en zwerende gelijk duivelen uit den afgrond, verklarende, dat zij dien ver . . . . ouden mormoonschen prediker zouden doodden.”

Degenen, welke met de diepe beproevingen en heldhaftige getrouwheid, welke de oprichting dezer Kerk begeleiden, zoowel als met de nederzetting in deze dalen der bergen verbonden zijn geweest, verdwijnen langzamerhand uit de rijen des volks, vermoeid van den langen dapperen strijd. Maar de verhevene onbewogen heldhaftigheid, welke zij aan den dag legden voor de zaak, die zij verdedigden, en in welke zij overwinnaars waren, blijft in de geschiedenis een schitterend voorbeeld voor de jeugd van Zion. De moed en de toewijding van vrouwen, zoowel als van mannen, blijft in luister in de geschiedenis der Heiligen staan, om navolgende geslachten tot gelijke getrouwhedi in eene glorierijke zaak aan te sporen. De ware en beproefde veteranen gaan over naar de andere zijde, om de belooningen van hunne getrouwheid tot in den dood, te ontvangen. Dat de geslachten, welke hen opvolgen en nu in den strijd des levens werkzaam zijn, op het einde hunner sterfelijke dagen ook zulk eene schitterende en onbevekte levensgeschiedenis achter mogen laten, als hunne vaders en moeders!

*(Deseret News.)*

---

## Het woord der wijsheid

---

In een onlangs plaats gehad hebbend onderhoud met een verslaggever van een der voornaamste New-Yorker couranten zeide FRANK GIRARD, een voornaam athleet en athletisch leeraar dier stad, dat, wanneer een jongman tot hem komt, om onderwezen te worden, zijne eerste vraag tot hem is: rookt gij? de volgende: drinkt gij sterken drank, koffie of thee? Hij zeide, dat tabak, voornamelijk in den vorm van cigaretten, een zekere dood is voor alle hoop in de athletische loopbaan en dat de leerling juist zoowel kachelhout van zijne indiaansche knots kan maken en zijne halters aan een ijzerhandelaar verkoopen, als zich te buiten gaan aan bier of andere geestrijke dranken. Mr. GIRARD zeide, dat gedurende zijne een en dertig-jarige ondervinding als onderwijzer hij meer veelbelovende leerlingen door den drank dan door eenige andere reden heeft verloren. Deze verklaringen dringen ons tot de noodzakelijkheid, om het woord der wijsheid te onderhouden, zooals het door den profet JOSEPH SMITH gegeven is. De belofte is voor de Heiligen der laatste Dagen, dat, als zij deze wet willen gehoorzamen, zij met gezondheid gezegend zullen worden. Het is een welbekend feit, dat bijna ieder geneesheer, als hij een patient, die ernstig krank is, iets voorschrijft, hem raden zal,

geen thee, koffie, tabak of drank te gebruiken of, als deze gebruikt worden, het met groote matigheid te doen. Deze dokters weten waarschijnlijk niet, dat de voorschriften die zij geven, in het woord der wijsheid zijn vervat en sommigen hunner zouden ten hoogste verontwaardigd zijn, als hun verteld werd, dat zij eenige van de beginselen leerden, die door JOSEPH SMITH onderwezen werden. Maar in deze, zoowel als in andere dingen, begint de wereld langzamerhand als waarheid aan te nemen de beginselen, die het eerst door hem geleerd werden.

Als door gehoorzaamheid aan dit woord een persoon, met slechte gezondheid, bevoordeeld wordt, dan zegt de rede, dat een gezond persoon, door op dezelfde wijze te leven, eveneens bevoordeeld zal worden. Daarom, behalve dat wij grooter geestelijke zegeningen zullen ontvangen, door dit gebod te onderhouden en wij meer aannemenswaardig leven voor onzen hemelschen Vader, is het eveneens een feit, dat wij, door op deze wijze te leven, eene betere gezondheid zullen genieten, langer op aarde zullen leven en bekwaam zullen zijn, tot het doen van meer goed. De jeugd van Zion moet in het bijzonder voorzichtig zijn en alles voorkomen, wat hen geestelijk en lichamelijk kan verzwakken, want het is gezegd, dat op hen de verantwoordelijkheid van dit werk rust. De tijd zal zeker komen in het leven van iederen man of vrouw, dat zij alle lichamelijke en geestelijke krachten zullen noodig hebben, die zij kunnen verkrijgen. Geen persoon, wiens lichaam verzwakt is door het gebruiken van verboden dingen, kan geestelijk volmaakt worden en volmaaktheid is het, waar wij naar streven. Het gebruik dezer dingen is maar eene gewoonte geworden en het leven wordt er niet genotvoller door gemaakt, maar vroeger of later heeft het juist eene tegenovergestelde uitwerking.

Ons is dikwijls door onze leiders verteld, dat wij in belangrijke tijden leven en het is de plicht van ieder Heilige der laatste Dagen toe te zien, hoe hij het best den Heere kan dienen. Het onderhouden van het woord der wijsheid, is een van de wegen, om Hem te behagen en door dit te doen, zullen wij Zijne zegeningen over ons brengen.

*Juvenile Instructor.*

## Overleden.

Te Amsterdam is FRANCINA GERARDINA, dochter van Br. JAN B. en Zr ANTONIA E BERNARDS, geboren te Amsterdam 2 Sept. 1894, den 22 Sept. 1896 overleden.

### I N H O U D:

Predicatie door Ouderl. B. H. ROBERTS	Blz. 81	Genezing door het Geloof . . . .	Blz. 91
Notitie van conferentie . . . .	" 85	Eene Pionier heengegaan . . . .	" 93
De Godheid . . . . .	" 89	Het woord der wijsheid . . . .	" 95
Uit België . . . . .	" 91	Overleden . . . . .	" 96

Uitgave van GEO. S. SPENCER, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam  
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.